

1) w § 1 ust. 1:

a) w pkt 1 lit. a) liczbę „600.000” zastępuje się liczbą „900.000”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zakładów gastronomicznych, w których nie prowadzi się sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu, a obrót ze sprzedaży napojów zawierających do 18% alkoholu, w tym również piwa, nie przekracza 25% ogólnego obrotu rocznego — przy zatrudnieniu nie więcej niż trzech, a w miejscowościach turystycznych — nie więcej niż czterech pracowników najemnych, licząc średnio w stosunku do liczby miesięcy w ciągu roku podatkowego, w którym zakład był czynny; zwolnienia od podatków nie stosuje się w razie zatrudnienia w zakładzie gastronomicznym jednocześnie powyżej sześciu pracowników najemnych; ograniczenie zatrudnienia do średniej liczby trzech lub czterech pracowników najemnych nie dotyczy zakładów sezonowych, czynnych przez okres nie dłuższy niż pięć miesięcy w ciągu roku podatkowego.”

2) w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w okresie ostatnich pięciu lat nie prowadzili zakładu rzemieślniczego lub gastronomicznego; zastrzeżenie to dotyczy również małżonka podatnika;”

§ 2. 1. Podwyższenie rozmiarów produkcji cegły palonej lub wapienno-piaskowej do 900.000 sztuk rocznie oraz podwyższenie stanu zatrudnienia do sześciu pracowników najemnych w sezonowych zakładach gastronomicznych dotyczy również podatników zwolnionych od podatków na podstawie dotychczasowych przepisów w stosunku do okresu po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Ograniczenie rozmiarów sprzedaży napojów zawierających do 18% alkoholu, warunkujące zwolnienie od podatków obrotowego i dochodowego od przychodów osiągniętych z nowo założonych zakładów gastronomicznych, nie dotyczy podatników, którzy uzyskali zezwolenia na prowadzenie zakładów gastronomicznych przed wejściem w życie rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*

63

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 23 lutego 1974 r.

w sprawie pomocy w zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa.

Na podstawie art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 22 listopada 1973 r. o zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. Nr 48, poz. 283) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa lasów państwowych i parki narodowe udzielają pomocy spółkom, zespołom leśnym oraz właścicielom lasów i gruntów leśnych nie stanowiących własności Państwa w organizowaniu zabiegów gospodarczych związanych z zagospodarowaniem lasu.

2. Bezpłatna pomoc obejmuje:

- 1) doradztwo i instruktaż fachowy,
- 2) użyczenie narzędzi do wykonywania prac leśnych z zakresu zagospodarowania lasu,
- 3) przydzielanie niezbędnych środków do zwalczania szkodliwych owadów leśnych i pasożytów roślinnych,
- 4) zwalczanie szkodliwych owadów leśnych i pasożytów roślinnych w razie masowego ich wystąpienia.

3. Wydatki związane z pomocą, o której mowa w ust. 2, pokrywane są w ciężar kosztów przedsiębiorstw lasów państwowych i parków narodowych.

§ 2. Spółki, zespoły leśne oraz właściciele lasów i gruntów leśnych otrzymują na zagospodarowanie lasów pomoc finansową określoną w przepisach o opłacie leśnej w wysokości ustalonej w planach gospodarczo-finansowych przedsiębiorstw lasów państwowych; pomoc ta może być również przeznaczona na całkowite lub częściowe pokrycie kosztu sadzonek na odnowienie lasu.

§ 3. 1. Jeżeli interes społeczny wymaga wykonania niektórych prac z zakresu zagospodarowania lasu i przebudowy drzewostanów, a koszty tych prac przekraczają możliwości finansowe właścicieli lasów i gruntów, prace te mogą być wykonywane na koszt Państwa; decyzje w tym zakresie podejmuje naczelnik powiatu na wniosek naczelnika gminy.

2. Właściciele gruntów nieleśnych przeznaczonych do zalesienia otrzymują sadzonki bezpłatnie.

3. Wydatki na pomoc Państwa, o której mowa w ust. 1 i 2, pokrywa się ze środków przewidzianych w budżetach rad narodowych stopnia powiatowego. Wydatki związane z opracowaniem programów zagospodarowania lasu pokrywa się ze środków przewidzianych w budżetach rad narodowych stopnia wojewódzkiego.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa lasów państwowych mogą wykonywać na rzecz spółek, zespołów leśnych i właścicieli lasów i gruntów odpłatne prace z zakresu zagospodarowania lasu.

2. Przedsiębiorstwa lasów państwowych dostarczają sadzonki do zalesień i na odnowienie lasu.

§ 5. 1. Dyrektor przedsiębiorstwa lasów państwowych, na wniosek nadleśniczego (dyrektora parku narodowego) uzgodniony z naczelnikiem powiatu, może prawidłowo prowadzącym gospodarkę leśną spółkom, zespołom leśnym oraz właścicielom lasów i gruntów leśnych przyznać nagrodę rzeczową lub pieniężną z wpływów z opłaty leśnej.

2. Spółkom i zespołom leśnym, które gwarantują prawidłowe i racjonalne wykorzystanie ciężkiego sprzętu do prac leśnych, może być przyznana nagroda w postaci takiego sprzętu.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 7 sierpnia 1961 r. w sprawie

określenia przypadków, w których grunty nieleśne przeznaczone do zalesienia oraz grunty leśne mogą być zalesione na koszt Państwa (Monitor Polski Nr 66, poz. 288).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1974 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: T. Skwirzyński

64

OBWIESZCZENIE MINISTRA GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 21 lutego 1974 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości.

1. Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 22 listopada 1973 r. o zmianie ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 48, poz. 282) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 17, poz. 70) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 31 stycznia 1961 r. o zmianie ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 5, poz. 32), ujętych w jednolitym tekście ogłoszonym jako załącznik do obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 marca 1961 r. (Dz. U. Nr 18, poz. 94), oraz zmian wprowadzonych ustawą z dnia 26 października 1971 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów (Dz. U. Nr 27, poz. 249) i ustawą z dnia 29 marca 1972 r. o utworzeniu urzędu Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 11, poz. 77), a także ustawą z dnia 22 listopada 1973 r. o zmianie ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 48, poz. 282) oraz wynikających z przepisów prawnych wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości nie obejmuje następujących przepisów:

1) art. 56 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 17, poz. 70) w brzmieniu:

„Art. 56. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,

2) art. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o zmianie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 5, poz. 32) w brzmieniu:

„Art. 3. 1. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone będą zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem jej wejścia w życie.

2. Przepisy art. 1 pkt 3 lit. a) i b), pkt 5 lit. a), pkt 12 i pkt 15 niniejszej ustawy mają również zastosowanie do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Sumy odszkodowania za wywłączoną nieruchomość lub inne prawo rzeczowe na nieruchomości, które zostały złożone do depozytu sądowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nie zostały podjęte przez osoby uprawnione, pomimo doręczenia im wezwania do odbioru w trybie określonym przez przepisy dekretu z dnia 18 września 1954 r. o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy (Dz. U. Nr 41, poz. 184), mogą być przez te osoby podjęte jeszcze w ciągu 2 lat licząc od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości ureguluje w drodze zarządzenia sprawę wypłaty sum odszkodowania w przypadkach, gdy sumy te wobec upływu terminu do ich podjęcia zostały przelane na dochód budżetu centralnego.”,

3) art. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o zmianie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 5, poz. 32) w brzmieniu:

„Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,

4) art. 2, 3 i 6 ustawy z dnia 22 listopada 1973 r. o zmianie ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 48, poz. 282) w brzmieniu:

„Art. 2. 1. Należności ustalone na podstawie dotychczasowych przepisów podlegają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wypłacie w ratach rocznych nie przekraczających 50.000 zł z oprocentowaniem w wysokości 1%, jeżeli według dotychczasowych przepisów należności te nie były oprocentowane.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w wypadkach, gdy ustalone na podstawie dotychczasowych przepisów warunki wypłaty należności są korzystniejsze dla właścicieli wywłaszczonych nieruchomości od warunków określonych w tym przepisie.